

LA TENDA

A l'Escoltisme feim experiències d'aproximació a la natura i especialment al camp. Podem fer-les anant a refugis o altres llocs, o bé portant tendes. Les tendes ens permeten més independència i mobilitat però acostumam a tenir-ne poca cura i per això sovint quan les necessitam no estan en condicions. Avui intentarem fer una breu explicació de com utilitzar la tenda, així com una descripció dels principals errors de muntatge i conservació. La tenda és un lloc per dormir o per refugiar-s'hi

Tenda Iglú

en cas de mal temps. És important no "apalancar-se" a les tendes i no caure en la petita contradicció de marxar de la ciutat per anar a la natura i quedar-se a la tenda a fer la vessa, ja que és l'únic recer artificial que tenim a prop. És interessant fer les migdiades i les xerrades del cafè sota l'ombra d'un arbre o al costat del

Delegació
Diocesana
d'Escoltisme
Menorca

Gener 1996

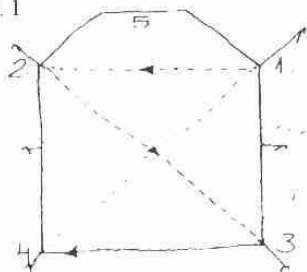
riu...Hem de vetllar per aconseguir que només s'entri a les tendes quan sigui necessari. Així millorarem i facilitarem la seva conservació i aconseguirem un bon estalvi de doblers i de maldecaps.

Els principal tipus de tendes que podem portar són la canadenc i la iglú. Les tendes iglú són recomanables per fer rutes, no per a campaments. El procés de muntatge s'explica sols per a la canadenc, la tenda més utilitzada i la més estandaritzada. És important ensenyar a muntar la tenda als qui han de dormir-hi. Tothom hauria de tenir uns mínims coneixements per poder fer-ho un mateix tot sol i fer-se'n responsable.

Com plantar la tenda:

1. Triar un lloc amb bona vista i bon terreny sense pedres ni clots, sense massa pendent i una mica arrecerat. Si hi ha pendent l'haurem de plantar seguint la inclinació. Mai travessada al pendent.
2. Orientar la tenda en funció del vent. El vent ha de venir de darrera.
3. Netegem el terreny de pedres, tronquets i branques que poden fer malbé el terra o molestar-nos quan dormim.
4. Treim el material de la bossa i del sac. Deixam sempre les piquetes sobre o dins la bossa per evitar que es perdin.

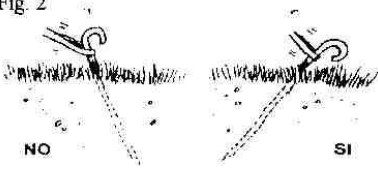
Fig. 1

5. Estenem la tenda a terra i clavam les fixacions principals seguint la forma de Z (fig.1). Després l'absis (punt 5) i finalment les fixacions secundàries.

6. Plantam els vents principals seguint el següent mètode:

Fig. 2

destensam el vent, apropam l'origen del vent a la fixació, doblegam el vent per la meitat i allí hi posam la piqueta. Feim el mateix amb els altres vents principals i

aconsegurem que els pals no caiguin quan els aixecam.

7. Posam els pals, el travesser i tanquem la porta.

8. Fixam tots els vents. Les parets s'han de mantenir tensades però no passa res si fa una mica de panxa.

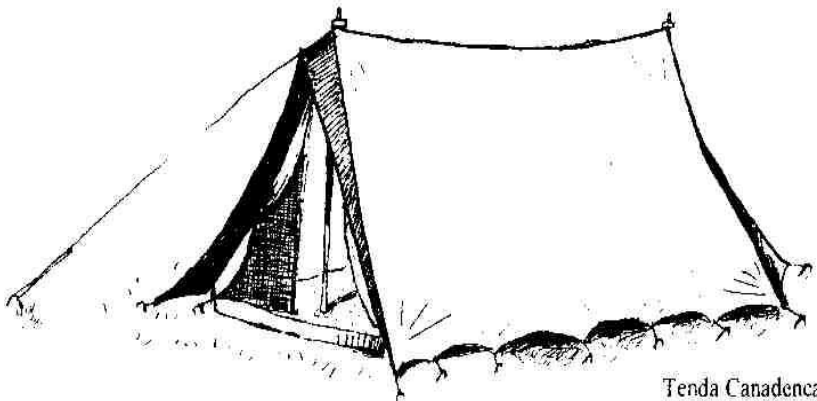
9. Posam el sobresostre i el plantam seguint la forma de la Z. És important que no toqui la tenda però tampoc ha d'estar massa tensat perquè pugui aguantar un cop de vent sense que es trenquin les gomes.

Detalls a tenir en compte quan muntam la tenda.

*Mai no deixam les piquetes a terra, és molt senzill perdre-les.

*Els vents són prolongacions de les vetes. Han de seguir-les.

*Les piquetes s'han de clavar amb una inclinació de 45º. (fig.2).

Decàleg de l'acampada

- 1.– *No entrar calçat a la tenda.*
- 2.– *No menjar ni fumar dins la tenda (menys que el temps ho impedeixi)*
- 3.– *Fer el mínim de vida possible dins la tenda. Esteim a la natura i l'hem de gaudir.*
- 4.– *A la nit s'han de revisar els vents per tal d'assegurar-nos que no saltin si el vent bufa fort.*
- 5.– *Si hem d'airejar els sacs darem penjadors. Mai no els posarem sobre la tenda, desatansen la tela.*
- 6.– *Les bosses s'han de guardar dins la tenda. Mai fora ni sota el sostre. La conservació de les bosses és important perquè són les que permeten guardar i mantenir sense humitat la tenda durant tot l'any.*
- 7.– *Quan plou, hem de posar una goma "tapa-aigües" en els dos pals per evitar l'entrada d'aigua pel sostre de la tenda.*
- 8.– *La tenda ha d'estar neta i s'ha de netejar sovint.*
- 9.– *Les motxilles es posaran fora de la tenda protegides de la rosada i la pluja amb un bon plàstic. Si esteim de ruta és més pràctic que tothom dugui una bossa de fems, industrial per posar-hi la motxilla.*
- 10.– *Qui dorm a la tenda n'és el responsable.*

*La funció dels solcs és impedir que s'acumuli l'aigua que caurà del sobresostre. Sols els hem de fer quan es preveu que ha de ploure i pensam que el terra no podrà absorbir tota l'aigua. No els farem si esteim de ruta. S'han de fer els mínims solcs possibles i només on siguin estrictament necessaris perquè destrossam el terra.

Pleguem-la bé

- 1.-buidar la tenda i netejar-la per dins amb una garnereta
- 2.-estendre les bosses en un lloc ben visible i posar-ho tot a sobre. No deixar res a terra perquè s'embruta o es perd
- 3.-si hem estat acampats bastants dies raspallarem el sobresostre amb un raspall tou, que ens permetrà treure el

fang i la pols acumulada

4.-desclavarem les piquetes amb una altra piqueta o amb un martell

5.-plegam el sobresostre. Per fer-ho tenim com a punt de referència la bossa on hem de posar la part de la tenda. Plegant l'absis hem d'aconseguir que la peça tenguí forma rectangular. Plegarem el sobresostre a terços fent que tenguí una amplada de 4 dits menor a l'amplada de la bossa. Sempre posarem el vents i les gomes a la part interior

6.-enrotllarem el sobresostre i el posarem a la bossa

7.-per plegar la tenda afluixarem els vents i treurem els pals i les piquetes

8.-per no fer malbé les cremalleres, plegarem la tenda amb les portes obertes. Plegam les parets estirant-les sobre una part del terra i feim un rectangle plegant l'absis sobre la tenda en tres trossos, aconseguint una peça d'una amplada una mica més petita a la de la bossa

9.-enrotllarem la tenda i amb un padàs anirem netejant el terra. Si el terra és moll farem servir una esponja i ho assecarem amb el padàs

10.-posam les peces (pals, piquetes, tenda i sobresostre) al sac principal i el tancam apretant-lo fort. Hem d'aconseguir que ajusti i impedeixi el moviment del que hi ha dins.

Alerta amb...

*No hem de deixar cap bri d'herba ni dins ni sobre la tenda perquè després produirà floridura i ens la pot fer malbé.

*Per tal de facilitar la identificació de les parts de la tenda és recomanable posar un nom a cada una d'elles i escriure'ls a les bosses.

*Per evitar la neteja del terra de la tenda podem portar un

plàstic de les dimensions de la tenda i posar-lo a sota.

*Si hem plegat la tenda banyada, quan arribem a l'agrupament l'hem d'estendre i no esperar més d'un o dos dies.

*A l'agrupament hem de tenir una fitxa descriptiva de cada tenda i un encarregat que se'n faci responsable i en conegui l'estat.

JO FAIG LA MOTXILLA

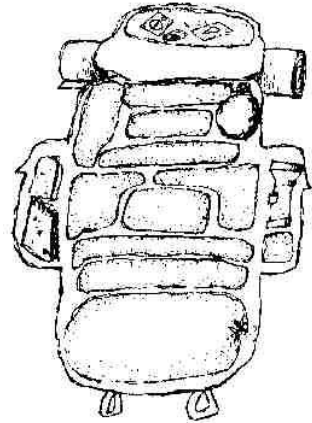
Quasi sempre quan anam a la muntanya carregam la motxilla a l'espatlla. La motxilla és un objecte associat a la imatge d'excursionista, i si la sabem fer servir ens pot facilitar molt la feina d'aproximació i descoberta de la natura. En aquest mussol volem explicar quin és el procés per omplir-la i quins són els principals elements a tenir en compte en el moment d'escollir-ne una. Omplir la motxilla és senzill, però requereix uns mínims coneixements. Amb la tècnica que aquí explicam i una mica de paciència segur que podrem aconseguir fer-ho millor, repartint correctament el pes perquè la motxilla s'amotlli a la nostra espatlla, no ens molesti i puguem fer la caminada molt més còmode i agradable.

MOLT IMPORTANT: *la motxilla l'ha de fer la persona que la portarà. Si l'infant és massa petit per fer-la ell tot sol, és molt important que vegi com s'omple, què hi porta i on es*

col.loquen les coses.

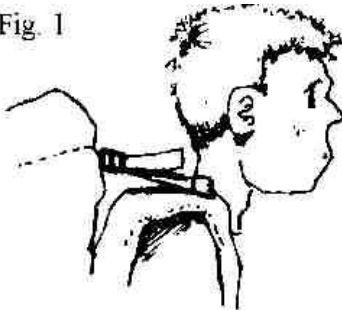
QUÈ HI POS A LA MOTXILLA?

- Tot el que sigui imprescindible.
- Res que no sigui necessari.
- Res que no hi càpiga a dins.
- Res penjant i mai bosses a part.
- El material separat en bosses de plàstic que faciliten la localització i impedeixen que es banyi en cas de pluja.
- El material imprescindible i la roba per escalfar-nos situats en llocs assequibles.

ALERTA QUE PLOU!!!

Fig. 1

Tot i que la tela sigui impermeable, per les costures entra molta aigua i per això cal:

- portar les coses en bosses
- portar capelina o una funda protectora de la motxilla.

COM COL.LOC LES COSES?

-Quan feim excursions per terreny poc accidentat el material pesat s'ha de col·locar a prop de l'espatlla i el més amunt possible.

-Per fer esquí, escalada, o marxés per terrenys amb bots

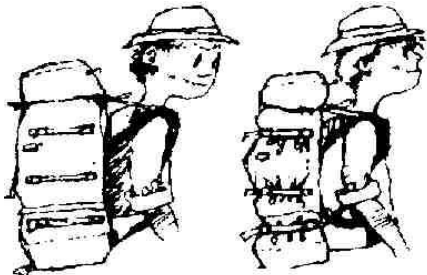

Fig. 2

la càrrega pesada s'ha de situar en el centre de la motxilla i el més a prop de l'espatlla.

-Quan duim la motxilla mig buida, si tenim corretges laterals és preferible fer-les servir per portar el pes més repartit.

En general, les coses pesades com els estris de cuina o menjar han de ser col·locades a prop del centre de gravetat i el més amunt possible.

Un últim consell és provar-se la motxilla abans de marxar per evitar que no hi hagi res dur que sobresurti i ens faci mal a l'espatlla.

FIXA'T-HI BÉ

La tècnica excursionista ha anat evolucionant i tot el material relacionat amb excursionisme també. Cada vegada més, el material s'ha anat construint tenint en compte les necessitats del qui l'havia de portar, la lleugeresa dels materials usats i

les prestacions que podia oferir. Amb les motxilles hem pogut veure com poc a poc nous materials i models desplaçaven la tradicional motxilla de cuir.

En cas de voler adquirir una nova motxilla, trobarem molta diversitat de models a escollir i ens pot costar decidir-nos. Per això feim una breu descripció dels principals elements a tenir en compte, que ens han d'orientar en el moment de l'elecció. Tanmateix, sempre hem de tenir present les nostres necessitats i el nostre pressupost perquè no sempre el més car és el més adient.

Butxaques:

el tipus de butxaques que escollirem per a la nostra motxilla

dependrà del tipus d'activitats que acostumam a fer i del lloc de realització.

-Butxaques grans: són molt útils per a excursions de cap de setmana per la seva gran capacitat. No són aconsellables si hem d'anar per camins molt estrets o si hem de fer bots.

-Butxaques que es treuen: són molt adients per la seva polivalència però tenen el problema dels cost. És important valorar les butxaques superiors tant exteriors com interiors així com l'existència d'alguna butxaqueta per guardar coses petites.

Les butxaques davanteres s'usen sols en motxilles d'estiu. Són útils perquè amplien la capacitat de la motxilla però impedeixen que puguem portar piolets o crampons.

Volum:

per a qualsevol tipus d'excursió hem de fer la previsió correcte del volum i del pes a portar. És aconsellable escollir motxilles amb capacitat justa o fins i tot una mica més petites per obligar-nos a estalviar pes. La mesura de capacitat utilitzada és el litre.

**Macutos: menys de 25 litres*

**Excursions d'un dia: 25 a 35 litres de capacitat.*

**Motxilles d'assalt: 45/50 litres*

**Cap de setmana: 60 a 65 litres.*

**Campaments, colònies o ruta: 75 a 85 litres.*

Espatlla:

varia molt segons la concepció, els materials i el fabricant, però en general en motxilles mitjanes es porten espatlles...

-anatòmiques, preformada (ja que porta barres d'alumini o algun material sintètic que dóna rigidesa)

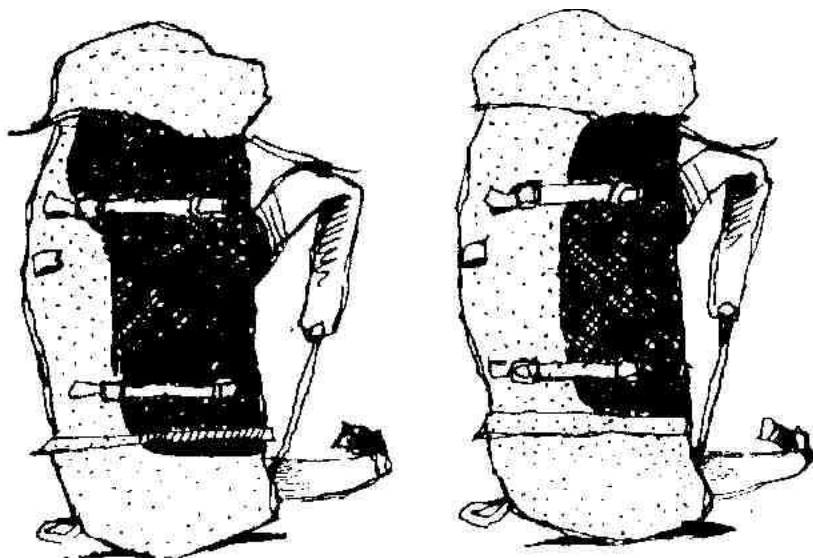
-canalitzada en les zones més conflictives per facilitar la ventilació.

En motxilles grans...

-airejades, on les úniques zones en contacte són la zona de l'espatlla i lumbar.

Hi ha motxilles toves que s'adapten perfectament a la nostra espatlla. Aquest tipus d'espatlla generalment s'usa en motxilles petites i d'assalt.

Hi ha motxilles amb espatlles regulable: permet l'adaptació a l'anatomia de cada individu.

Nota: les motxilles amb estructures exteriors metàl·liques no són gens aconsellables per muntanya. Sols poden ser relativament útils per "interrails" o similars.

Material:

les motxilles poden estar fetes de diversos materials. Actualment els més usuals són:

-Cordura o niló fort: no hi ha problemes de manteniment i

tenen una bona relació qualitat preu.

-PVC: totalment impermeable, però molt pesat i per això poc utilitzat.

-Niló fi: és molt poc resistent.

Corretges:

Si habitualment anam a la muntanya, les corretges són importants ja que permeten l'ajustament al cos i el repartiment equilibrat del pes.

Hi ha diversos tipus de corretges:

-Corretges de tensió de la part superior: regulen la proximitat de la motxilla amb el coll. Són les més importants perquè eviten que el pes ens desequilibri.

-Corretges de pit: alguns models incorporen aquest tipus de corretges que impedeixen el balanceig de la motxilla i són útils si volem anar de pressa. En cas de falta d'oxigen per cansament o de necessitat de ventilació dels pulmons no

s'han d'utilitzar.

-Corretges de compressió lateral: són útils si duim la motxilla mig plena o quan volem reduir volum.

QUE HEM DE POSAR A LA MOTXILA...

Sac de dormir, aïllant

BOSSA DE NIT

Pijama

BOSSA PER A ROBA BRUTA

BOSSA DE NETEJA

Sabó (amb sabonera)

Raspall i pasta dentifírcia

Pinta, colònia

Esponja o manyopla i tovallola

BOSSA DELS ÀPATS

Dos plats, tassa (d'alumini)

Cullera, forquilla i ganivet

Tovalló

UNIFORME si el tens

BOSSA DE LA ROBA NETA

Recanvi de roba interior

Recanvi de calcetins

Mocadors de butxaca

Calçons i camisetes

BOSSA DE BANY

Banyador

Crema protectora

Tovallola de bany

A MÉS HEM DE DUR

Sabatilles de recanvi

Cangur / capelina / anorac

Cantimplora

Llanterna i pila nova

Carnet de ruta

Bolígraf / rotuladors / llapis

Cordó / tisores / cel·lo

Paper de carta—sobres i segells

Cançoners i llibres d'animació

Fil, agulla i botons

Brúixola

És convenient que cadascú s'ompli la seva motxilla; així després sabreu on trobar les coses.

En una motxilla hi ha d'haver tot el necessari, però res del que puguis prescindir.

Totes les bosses millor que duguin una ansa per poder-les penjar.

